

Predgovor

900'godišnji spor unutar hrišćanske zajednice, 500'godišnje robovanje pod nomadskom Otomanskom imperijom i 60'godišnji život pod benevoletnom diktaturom komunista, neokomunista i etnocentrista, nisu mogla proći a da na karakterne osobine i ponašanje srpskog naroda ne ostavi nikakvih tragova, ponajpre u vidu trauma. Naš je osnovni stav da su nam nomadski Turci u nasleđe ostavili palanku i palanaštvo, nepoštivanje vlasti, insitucija vlasti i instituta poverenja; dok su nam komunisti u nasleđe ostavili uravnilovku i (sub)prostečnost; zajedno su nam, dakle, u nasleđe predali mirenje (podaništvo), umesto nezadovoljstva, radoznalosti i ustrajnosti kod postavljanja i ostvarivanja ciljeva.

Dva svetska, na naročito ovi poslednji - međuetnička, nacionalna i nacionalistička, verska i građanska rata bez izrazitih istorijskih i ekonomskih ciljeba, bitno će izmeniti buduću sliku Balkanskog poluostrva. Poslednji, daj dragi Bože da ova reč postane stvarnost, pokrenuo je preko dva miliona ljudi (oko 20% ukupnog stanovništva) iz svoje multietničke postojbine, tako da se veliki broj ljudi našao u beznadežnom statusu progonstva. Iza ovih ljudi, koji su napustili svoje krajeve u kojima su vekovima živeli, ostala je pustoš, nenaseljena zemlja, identično kao što je bila sredinom XVIII. veka, kada je naseljavana od naroda u bežaniji od Turaka sa juga prema severu i zapadu Evrope. Dakle, ovi će pokreti ljudi učiniti svoje, jer nestankom tih ljudi na tim teritorijama, nestaju i njihove kulturno-civilizacijske i psihičke osobine. Ljudi dolaze u nove sredine, ovde će poprimati nove kulture, nove civilizacije, možda i nove nacije i religije, dakle, sve će se u budućnosti menjati.

Finale tragedije Balkana jeste bombardovanje Srbije i Crne Gore i Republike Srpske, rat Zapada protiv većito namrštenih balkanskih političara, za koje nije moguće raspoloživim analitičkim instrumentarijem utvrditi za koju su od političkih ili nacionalnih opcija. Ostaje otvoreno pitanje da li demokratska i civilizovana Evropa, bez trećeg uplitanja Jenkija, nije mogla pronaći drugi način da reši balkansku enigmju. Kako stvari stoje, izgleda da i po treći puta evropski narodi nisu bili sposobni da reše svoje evropske probleme. Kao da nam je bio potreban NATO, rugobni civilizacijski proizvod nasilja hrišćanskog Zapada, strategijska vojna organizacija sa političkim pretenzijama, čiji je konačni cilj ipak nije bio mali srpski narod niti Srbija, nego možda drugi, veći i najveći konkurent za opstojnost nasilnog hrišćanstva, ekspanzionističke kulture i civilizacije Zapada. Ove vrste pitanja nisu ovde tretirana, mada izazivaju veliku pažnju.

Daleko bombardovanje i napad NATO vojne organizacije zapadnih zemalja od